

INGEZONDEN.

De Onderwijskwestie.

Het zij mij vergund een paar korte opmerkingen te maken, naar aanleiding van het stukje van Coll. v a n D a m in het vorige nummer van dit Tijdschrift. Ik moet beginnen te verklaren, dat ik niet begrijp, waar Coll. v a n D a m het daverend applaus gehoord heeft, dat in Groningen gevolgd zou zijn op de onderwijsrede van Dr. v a n d e r H o e v e n.

Of hij heeft voor Dr. v a n d e r H o e v e n geapplaudisseerd, maar dan was het voor diens rede over de prophylaxis, òf hij heeft voor een onderwijsrede geapplaudisseerd, maar dan voor de mijne, daar ik de eenige ben geweest, die in Groningen over dat onderwerp een voordracht heb gehouden.

(Ten slotte wil ik natuurlijk de mogelijkheid niet ontkennen, dat Coll. v. D a m voor beiden geapplaudiseerd heeft.)

Wat nu de kwestie zelf aangaat, als ik Coll. v. D a m goed begrijp, heeft hij willen zeggen, dat het cand. arts-examen den ideaal toestand ook nog niet scheidt, maar dat een speciaal tandheilkundig-medische opleiding de beste zou zijn.

Dit ben ik (en ik vermoed velen met mij) volkomen met hem eens, doch dit plan is **practisch niet uitvoerbaar**, nu niet en nooit, zoolang niet het aantal tandheilkundige studenten in ons land zóó groot zal zijn, dat het de *zeer groote kosten en moeilijkheden* aan een dergelijke opleiding verbonden, zou rechtvaardigen.

Met andere woorden, er zal geen Minister bereid worden gevonden een dergelijk voorstel aan de Volksvertegenwoordiging voor te leggen, en geen Parlement om het aan te nemen.

Staan wij op het standpunt, door mij op de Alg. Verg. te Breda verdedigd, dat de tegenwoordige opleiding geen waarborgen biedt, dat de medische ontwikkeling van den aanstaanden tandarts ook maar eenigszins voldoende is, (de „technische vorming“ heb ik onbesproken gelaten, omdat ik me niet competent acht daar een oordeel over te vellen) dan dienen wij te zoeken naar een verbetering, die kans op slagen heeft!

Ik ben nu van meening, dat die verbetering in de allereerste plaats gezocht moet worden in het verplichtend stellen van de beide natuurkundige examina en dat dit voorloopig van alle oplossingen verreweg de beste is.

De „vage lijnen” door Collega v a n D a m aangegeven, zijn ook door mij vroeger overwogen, doch als onuitvoerbaar ter zijde gelegd.

Gelijk ik reeds in Breda heb te kennen gegeven, is het mijn bedoeling om, wanneer alle benodigde gegevens daartoe in mijn bezit zijn, uitvoerig op een en ander terug te komen.

Ch. F. L. NORD.

(Omdat collega v a n D a m eigenlijk de op de Mij.-vergadering gehouden onderwijs-discussie in het Tijdschrift kwam voortzetten, en we hem hiertoe de gelegenheid niet wilden ontzeggen, had natuurlijk de inleider op die vergadering, collega N o r d, recht op repliek.

We nemen thans echter aan, dat met goedvinden van allen de debatten gesloten kunnen worden tot de op het onderwerp betrekking hebbende lezingen en rapporten zullen zijn verschenen).

Red.